

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt — 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona,
negyedévre 1 frt = 2 korona.

Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felolvas szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadótulajdonoshoz. Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyitltár sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Pályaválasztás.

Megint eljutottunk oda, a hova minden év június havával jutni szoktunk: az iskolai év végére. A szülők legtöbbször az alternatíva előtt áll, hogy ezt vagy amaszt a pályát válassza gyermeke számára; töprenkedik azon, hogy hova adja, hogy az jövőendő boldogulását lelje. Sokat foglalkoznak e kérdéssel, a pályaválasztás kérdésével a különböző korok s mi is majdnem minden iskolai év végén fölvetjük azt, mert hisz feladtunk a gondolkodó, a töprenkedő szülőnek némi segélyre lenni azért, hogy őt utbaigazításokkal jó tanácsokkal ellássuk. A mostani életviszonyok között ez a kérdés meg szinte nehéz s azért nem vélünk felesleges dolgot mivelni, hogyha erre a sok szülőre nézve nagyon fontos témára újra visszatérünk.

A pályaválasztás sok szülő- és gyermekre néha vészthozó lehet, mivel nem ritkán az emberi hiúság befolyásolja némelyek elhatározását. Ez még faluhelyen is megesik. Azt tartják ott: „a gyerek hadd menjen városba;” mert a világot nem szabad annak parasztnak lenni. A városban ellenben az iparos ember illetékesen gondolkodik: „Legyen fiamnak jobb sorsa aenyéimnél. Ne törje, zuzza magát s ne mozogjon olyan kicsi körben. Legyen kereskedő, gyáros, technikus, jobb fizetéses tisztviselő, hogy ne kelljen úgy hajlongania, mint az apjának stb.” Mert, sajnos, a tisztos munkát városban és falun igaztalanul hirbe hozták, és ebből bizonyos modern betegség támadt, az a törekvés t. i., hogy a gyermekek és általuk a szülők is a most divatos ideák szerint

magasabb rangba, állásba kerüljenek. Az apa üzletének folytatása megunt, megutált valami, ki is gondolna ilyenre; csak a fölfelé, a képzelt jobb után való törekvésnek hódolnak az emberek, tekintet nélkül arra, hogy vajjon ez a kapaszkodás önmaguknak és gyermekeiknek javára válik-e, tekintet nélkül arra, hogy bírja-e a zseb, vagy megvan-e a gyermekben a szellemi képesség a tanuláshoz. Az a kórság, — mert másnak minek neveznök — a mely szerint némely szülő gyermekét a nálánál magasabb, előkelőbb állásba kívánja helyezni, a munka modern lenezésén kívül még a saját foglalkozása iránt érzett álszégyenből is ered. És még sincs szebb annál, mikor a fiú folytatja az apa üzletét, mert rendszeren a készbe lép és olyan existenciát lel, minőnek megteremtése az apának sokszor csak nagy fáradsággal sikerült. A mai kor ama törekvése, mely szerint a gyermeket meg akarjuk óvni az erősebb munkától és lehetőleg tudományosan kiképeztetni, nem is vall gazdaságkodásra. Sok szülő olyan pályát választ gyermeke számára, a melyhez már az előkészítés minden vagyoni képességét fölemészti s minek folytán azután egyre szaporodik a félműveltek száma, azoké, akik sem a tudományos szakra, sem iparosnak, földmivesnek vagy egyszerű munkásnak nem valók. A tudományos szakra hiányzik kellő kvalifikációjuk, az ipari pályára, földművelésre, egyszerű munkára pedig sokkal miveltebbeknek képzelik magukat.

Teljesen téves az a nézet, hogy az iparosnak a nagyiparral való folytonos küzdelme miatt nincs

létjogosultsága. Az az iparos, aki, legyen az asztalos, szabó, sütő vagy akármilyen, ha jól elsajátította mesterségét és tud valami jót produkálni, boldogulhat. Igaz ellenben az is, hogy a mesteremberek közül akárhány olyan a maga nemében félművelttel találkozunk, aki nem válik diszére a mesterségnek, mert nem érti azt. Amit az ember tanul, azt tanulja meg jól és egészben. A kézművesség miatt soha se szégyelje magát senki.

Azért a szülő vagy gyám jól foutolja meg ilyenkor a gyermeke jövőjét és válasszon helyesen. Az iparban és földművelésben gyökerodzik az állam ereje. A kézművesség komoly és igazi iskolája a nevelésnek, melyet semmiféle állam, ha csak magát nem akarja károsítani, nem nélkülözhet. A virágzó ipar szentül megóvjja a családot és az állás tiszteletét, átmeny apáról a fiúra, mestertől a segédre. Iparszövetkezeteinknek erkölcsi tekintetben a szolidaritás törvénye szól és e közösségben növekszik erejük. Ebben az erkölcsi szolidaritásbau az állam és a család részére nagy áldás rejlik. Emeljük tehát az ipart és pedig azáltal, hogy derék, fiatal erőket (tanoncokat) alkalmazzunk, különösen azon osztály köréből, a mely eddig is különösen bevált. Akkor elérjük azt, a mire egyeseknek és szegény Magyarországnak oly nagy szüksége van: az általános jólétet és megelegetést. Ne növeljük a proletarizmust, hanem teremtsünk erős, gazdag középosztályt. Az ilyen középosztály, tekintettel eredetére és rendeltetésére, elősegíti az emberi fejlődést és a nép egyes osztályait is emeli és az egész emberi társaságra törekvésének bélyegét nyomja.

TÁRCA.

Fokozás.

*Szép a kis iholya,
Éles az állatja,
Lelkünket bűbájos
Álomba ringatja.*

*Szebb az ég azúrja,
Midőn a hold kibú,
Ha nézel lelkedből
Tűnik a kin, a bu.*

*De legszebb angyalom
Szemed, mely rám ragyog,
Ha nézem lelkemet
A mennybe ragadot.*

Szemüveg.

Az ördög.

A „Köszeg és Vidéke” számára írta: Vathy B. István.

Ott állott az ablak előtt.
Feje fölött egy harci kanári csicseregte reggeli dalát. Előtte egy szibongó tömeg, az utcai járókelők hullámoztak.

De ő nem hallott semmit, nem látott semmit, csak azt a levelet, melyet kezében tartott s amit már századszor olvas el.

Pedig hát ez a levél világos. Könnyen érthető. Nincs benne semmi rébusz.

Lassan, szótagonként olvassa a levelet:

„Asszonyom!

Levelére egy fikarcnyi szót sem válaszolnék, ha abban a gyermeke nézve nem tesz vala említést. Ön azt írja asszonyom, hogy adjam vissza önnek gyermekét . . . Hahaha! . . . Igazán lecherlich, asszonyom! Ne vessen ön is velom. Avagy nem nevelésnek valami: visszakövetelni azt, ami nem a miénk, — attól, akitől elváltunk volt.

Vagy megunta tán azt az életet, melynek levegője — csodálom — hogy eddigelé meg nem fojtotta . . . Egyébként ehhez nekem, most már semmi közöm. Csak azt óhajtom szives tudomására hozni, hogy önnek — asszonyom — követelni valója nincs. Mert hisz ön eldobta magától férjét. . . . Pedig . . . pedig, ön jól tudja asszonyom, hogyan szerettem Önt. Az aszkétának a szűz Mária képe nem oly szent, mint az ön arca volt énnekem. Az áldozó pap oly áhitattal, olyan kegyelettel, olyan félelemmel párosult tisztelettel nem veszi kezébe a szent tárgyat, mint én az ön kezét . . . Szerettem . . . Pedig tudtam, — mert környezete megsegít, — hogy ön — — ördög.

Megjósolták, hogy ön asszonyom, meg fogja mérgezni életemet. Hisz a zárdában, ahol ön tanult — jámbor apicái is — ördögnek hívták önt. És én mégis magamhoz emeltem önt a föld porából. És ön mégis eldudott dobni magától! Eldobott akkor, midőn legnagyobb szükségem lett volna a nőre, az anyára.

. . . Hiszen jól emlékszik ön arra a bizonyos napra, amelyen a kétezzer forintos állami hivatalnokból egyszerű — egy forinttal díjazott diurnista lön. Hogyne emlékeznék róla? . . .

Irodámban ültem. Éppen egy tizezer forintos pén-

zes levelet bontottam fel, midőn ön jött, asszonyom. Ugyane pillanatban hivatalfőnököm is hivatott. A szobában nem maradt más, mint ön s egy már 40 év óta működő hivatalszolga.

Főnököm utasítását átvevén, alig három perc múlva visszatértem szobámba. Ön még ott volt. De ott volt a hivatalszolga is, több, épp abban a percben belépett peroné le együtt . . . Hisz tudja ön, mi történt ugye? Délfele, mikor a pénzes levelet kerestem, a pénzt, a tizezer forintot nem találtam. Becsületességemben, hűségemben mindenki meg volt győződve. Ezért nem csuktak be. Csak — lefokoztak: állásomból kidobtak. Napidíjas lettem. Az eltűnt összeget eladott bútoraimból pótoltam. Hogy ki volt a tolvaj? — arra nem igen gondoltam, mert gondolni sem akartam. Az a hófehér hajú, becsületességben megőszült hivatalszolga nem, nem vihette el a pénzt, azt tudom. Azt pedig, hogy feleségünk megcsalhat, azt tudtam regén. De, hogy meglopjon bennünket, azt nem akartam, nem is akarom elhinni. Szóval: eltűnt.

És ön — bár tudta, hogy nem lehetek sikkasztó; tudta — mert ismert — hogy a lopást egynek tartom a halállal, — magától eldobott, mert meg voltam bélyegezve . . .

Émlékezik kegyed az esküro, melyet az olár előtt az Istennek tön: „holtomiglan, holtáiglan, semminemű viszontagságában el nem hagyom.” . . . És mégis . . . de hagyjuk . . . hisz nem ezeket akartam én írni. Ön-kénytelenül jöttek e szavak tollamra. Szives bocsánat értük. Csupán azt óhajtottam megírni, hogy levelet teljesen figyelmen kívül hagytam volna, ha abban a gyermekre — vagy ha jobban tetszik — az ön gyermekére nem tesz vala ön említést. Igaz ugyan, hogy e gyermeket a törvény nekem, az apának ítélte oda. És mégis válasszon meg ez:

Ertesítők.

A polgári iskola értesítője.

A községi államegelylyel fenntartott polgári fiú- és leányiskola értesítőjét, mint a tanévben legkorábban megjelent értesítőt vettük és ezennel ismertetjük. Bekelésül a vallás- és közoktatásügyi miniszternek 1895. évi márczius hó 20-án 5009. sz. n. kelt ama rendeletét hozza, mely az állami, községi, társulati és magán felső nép- és polgári fiú- és leányiskolákban tartandó nyilvános, magán-, pót- és javító vizsgálatokról szóló szabályzatot állapítja meg (III. fejezetben 54 §-t) és nagy változásokról tesz tanúságot. A II. pont a tanítótestület személyzetét és munkakörét tünteti fel, a III. pont a hitoktatókat. A IV. pontban az elvégzett tananyag van osztaionként és szakonként ismertetve. Az V. pont alatt a butoratról, taneszközök- és könyvekről fölvett lelettrát találjuk. A VI. és VII. pont a lefolyt évben használt tankönyveknek jegyzéke. A VIII. pont alatt az év történetére vonatkozó adatok sorolják fel a ugyanott találunk a kiadásról és fedezetről is egy kis táblázatot. Eszerint az összes kiadások 13,207 frtra rúgtak a Köszeg városa csak 390 frtot költött volna a polgári iskolára. Ez tévedés, vagy hiba lehet, mert a város az iskolai célra megvett és átengedett épülettel még 940, vagyis összesen 1330 frttal járult az iskola fenntartásához. A IX. pont alatt a tanulók érdemsorozatait tünteti fel és pedig új érdemjegyekben. Először a következők: 1 = kitűnő, 2 = jeles, 3 = jó, 4 = elégséges, 5 = elégtelen; szorgalomnál: 1 = kitartó, 2 = kellő, 3 = változó, 4 = hanyattl és = csekély; magavisélet, nál: 1 = dicséretes, 2 = jó, 3 = tűrhető, 4 = szabálytalan 5 = rossz; végre az írásbeli dolgozatoknál 1 = csinos, 2 = tiszt, 3 = rendez, 4 = tűrhető és 5 = rendetlen elnevezésű jegyeket használnak. Általános kitűnő az I. fiúosztályban Kniesz Ferenc és Podány István; általános jeles Cseresznyik L. és Hoffmann Adolf. A II. fiúosztályban kitűnő nincsen, általános jeles azonban négy: Bauer Nándor, Förster János, Hochsinger Pal és Lukács Dező. A III. fiú osztályban sincs kitűnő, de jeles három: Farkas Győző, Fröh József, Gillig Ferenc és Lukács Károly. A IV. fiúosztályban Hammer Gyula, Popper Odón és Róth Bela jeles osztályzattal bírnak. A leányosztályokban kitűnő kettő van: Waisbacher Elza I-ső és Kátóna Jolán III. osztályu tanulók. Jelesek az I. osztályban Fräuherth Irma, Marton Paula és Obál Margit; a II. osztályban Ács Irma, Gamauf Teréz, Hochsinger Kornélia és Vildt Ilona, a III. osztályban Nagy Stefánia végre a IV. osztályban Fräuherth B., Gábríel Ilona, Horváth Erzsé, Kempf Margit, Rusa Alice és Strasser Irén.

Az értesítő X. pontjában a tanulók létszámáról, a XI. és XII. pontban a tanítási eredményről szerezhetünk betekintést. A XIII. pont a polgári iskolai tanulókról szól és tájékoztat nyújt szülőknek és tanulóknak az iskolában szerzett képesítésre és az átlépésre valamely más magasabb szakintézetbe, vagy esetleg a nyilvános pályára. A XIV. és utolsó pont a jövő iskolai évre szolgál tájékozással. Az értesítőt közzétette Steierlein Gábor igazgató.

A rom. kath. apiskolák értesítője.

Kezdi az iskolaszék névjegyzékével és a tanítótestület tagjainál a működési éveket, a tanintézetnél töltött időt és az osztályt jelöli meg, a melyben az illető tanító alkalmazva volt. A tanítónők szent domonkos-rendű nővérek. A tanulók közül kitűntek: az V. osztály 6. tanfolyamából Gyarmaty József, az I. leányosztályból Tőkésy Mariska, a II. ből Molnár Anna, a IV. ből Farkas Olga, Gruber Anna, Olseuska Erzsébet, Pécsly Mariska, Schiefer Anna, Szabó Anna és Waisbacher Krisztina, mint kitűntők; az I. fiúosztályban Bauer Lajos, Decker Miklós, Dillmann Nándor, Ebeling Miklós, Háni György, Häusler Viktor, Köszegi József, Porkovits Jenő, Strnadl Jenő, és gr. Zichy Geza; a II. fiúosztályban Eöller János, Gábríel József, Grassl Rozsó,

Jó! Én önnek, asszonyom visszaadom a gyermekét. Jöjjön ma este hozzánk.

Kálos Béla.

Mikor a levelet újra végig olvasta nagy, sötét lelkiismerethez hasonló fekete szeméin az árnyas szempillák lecsukódtak.

E pillanatban lépett be a szobalány.

— Erneszt báró!

A nő dühösen ugrott fel.

— Mondd meg neki, hogy nem vagyok henn! Hogy beteg vagyok! Vagy látogatóm van . . . vagy — ekkor toppantott lábával — mit bánom én, akármint mondasz is neki, csak be ne bucsásd . . . mert . . .

Ugy éjtek, úgy villogtak a szeméi, mint a prédára leő vadmacskái.

A szobalány reszketve, remegve ment ki.

A nő pedig — a leány távozása után pár percig idegesen nézett az ajtóra. Várt.

Mikor aztán az ablakon kitekintve, látta, hogy egy jól ismert koesi robog ki a házból, megkönnyebbülve, nagyot lélezett.

— Elment — susogta önfeledten — elment . . . Hanem jobban is tette . . . Jobban. Mert ha most elém kerül, ha most, ebben a pillanatban — mikor velük foglalkozom, be jön: szemközt köpöm, őt, aki megmérgezte testemet . . . Mert már meguntam . . . oh meguntam már lelkem ezt az életet . . . Utálom a levegőt, mely megfojtással fenyeget . . . de nem . . . nem kell itt megfotnom . . . hisz Béla — talán meg meg fog bucsájtani . . . talán meg meg fog bucsájtani . . . talán meg meg nem késő . . . oh hiszem, hogy nem késő . . . gyermekem . . . az én kis gyűző jószágomat . . . az én gyémántos virágomat . . . vissza . . . oh, vissza fogom kapni. (Vége következik.)

Grünwald Ede, Gyömőrey János, Karner József, Kleinrath János, Ragasits Lajos, Sumits József, Scheck József ifj., Schönbauer József, Tercsik Imre, Tóth József, Wagner Arnold, gr. Zichy Herman és Zsigorits János; a III. fiúosztályban Albert István, Emmer József, Koller Ferenc, Laffenzetter Adolf, Maitz Rezső, Markovits Béla, Novak Pal, Pntér Ferenc, Popper Róbert, Preisz János, Strnadl Károly, Tompek János, Varga Sandor, Wilfinger Miklós, gr. Zichy Róbert és Zivanovic Jenő; a IV. fiúosztályban Berényi György, Bendkovits Otó, Bodó Ferenc, Böröndy Ödön, Dreiszker Ferenc, Dreiszger Kilmán, Gyömőrey Imre, Gyömőrey István, Hajdu Árpád, Huszár György, Kasz Geza, Petracsek Geza, Puskás József, Somogyi Gyula, Vörös Ákos; az V. fiúosztályban az 5-ik évfolyambeli Farkas Pál és a 6-ik évfolyambeli Horváth József, Maitz Károly, Sumits Geza, mint jelesek; az I. leányosztályban Bajcsy Teréz, Baumgartner Irma, Ecker Mária, Frankenberger Paula, Gneisz Krisztina, Hodics Szidónia, Horváth Fáni, Höffer Leopoldina, Jékli Julia, Koller Gizella, Markovits Olga, Marsich Márta, Milos Mária, Niegl Amália, Podány Elza és Virágh Gizella; a II. osztályban Benda Erzsébet, Fekete Etelka, Gruber Stefánia, Háfner Paulina, Horváth Anna, Karner Lujza, Kuntner Emilia, Marovits Erzsébet, Pécsly Flóra, Stampf Korolína, Strnadl Marianna és Tercsik Zsófia; a III. osztályban Fürj Antónia, Olseuska Margit, Reiter Anna, Ruisz Vilma, Schiefer Katalin, Szabó Irma, Szabó Julia és Virágh Irma; a IV. osztályban Benda Stefánia, Bruck Mária, Draskovits Mária, Gintner Czirzello Hoffmann Mária, Horváth Marianna, Inre Mária, Kern Teréz, Köhler Mária, Krözl Anna, Marovits Mária, Perger Erzsébet, Purgholzer Katalin és Stampf Stefánia mint jelesek. A fiútanulók összes száma 318, a leányoké 276. Ez utóbbiak között nincsenek meg a 11—12 éves leányok, akik a nővérek vezetése alatt fennálló polgári leányiskolába járnak.

Fölvívás előfizetésre.

Az év második negyedének végén tisztelettel kérjük e lap előfizetőit, hogy a hátralékos díjakat beküldeni s az előfizetést megújítani sziveskedjenek.

Lapunk, mint eddig, továbbra is a közönség szolgálatában áll s városunk és a vidéknek érdekeit kívánja minden téren előmozdítani. Szellemi erőnkön kívül az anyagi pártolástól fog függni, vajjon lapunk magas zatos misszióját teljesítheti-e. Kérjük tehát a közönség támogatását!

A „KÖSZEG ÉS VIDÉKE“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

HIREK.

— **Templomunk ünnepe.** Jézus szent szive ünnepe a múlt vasárnapon fenyves szertartások között és a hívők nagy sokaságának jelenlétében folyt le. A bucsusok éneke már a kora reggeli órákban hangzott fel s minél inkább haladt az idő előre, annál nagyobb tömegek lepték el a plébánia-templom tágas terét, mely estig ki sem ürült. Reggel 8 órakor szentséggel mise volt, utána pedig német prédikáció. Alig, hogy ez befejezést nyert, magyar hitazonoklatot tartottak s utána pontifikális nagy-misé. A délelőtti istentiszteletet ünnepi körmenettel fejezték be. Delután 3 órakor ünnepi vesernyével végződtek a templomi ünnepek.

— **Gymnasiumi ifjúságunk Győrött.** Sz. László király fejerekléjét Győrött őrzik a székesegyházban; évenként körülhordozzák körmenetben, az idén azonban mint sz. László halálának nyolczszázados évfordulóján nagyobb díszszel, nagyobb pompával tartották meg e körmenetet, melyen nyolcz gymnasium ifjúságának java része megjelent, a mienkből is 37-en, kiket az igazgató és néhány tanár kísért el Győrbe. A kis csapat türelmetlenül várta az indulás óráját s boldog volt, midőn megadták a jelt az indulásra, kivált az, aki még sohasem utazott vonaton. Az otthon maradt társak kikísérték az utazókat, hogy „Isten hozzád“-ot mondjanak nekik. Utközben mindegyik megkapá vendéglátó gazdájának s az rterza nevét, a hol majd megállnak. Győrbe érkezvén, már várakozott rajjuk az elszállásoló bizottság: egy-egy győri diák fogta azonnal pártfogásába a községeket és vezette szállására. Amint értesülünk, jó uzsonna várakozott a fiatal vendégekre: kávé, sütemény, gyümölcs. Rövid fél óra múlva összejöttek a gymnas. épülete előtt s onnan testületileg elindultak a város nevezetesebb pontjainak megtekintésére. Megnézték a szeszgyárat, hajógyárat, bementek a Dunán horgonyzó egyik gőzhajóba s alig győztek nézni, tapogatni azt, a mit eddig egyik-másik még soha sem látott. Láttak a püspökvár alatt a Duna-Rába-Rábeza összefolyását. Bámulták a sétateret, Kisfaludy-szobrot, a templomokat, az egyenes utcákat, nevezetesebb épületeket, az iskolákat, kivált pedig örömmel tartózkodtak a természetrajzi, természettani muzeumokban s a régiségtárban. Az ünnepség lefolyása alatt jelen voltak a püspök kíséjén, melynek végeztével hatos sorokban csatlakoztak a körmenethez és a többi tanulóktól megkülönböztetésül sárga-kék csokrot tüztek mellükre, a csokor szalagjaira pedig ez vala nyomva: Köszegi kath. gymnasium. Szépen festettek! — Egyuttal egy díszkötésű emlékkönyvet is kaptak ajándékkul, melynek címe: Sz. László király élete. — Az ebédet ismét szállásadó gazdáinknál költötték el. Hogy ünnepi ebéd volt, természetesen; derekusan hozzá is láttak az evéshez. Örömiük azonban

akkor hágott a tetőfokra, midőn értesültek, hogy delután Pannonhalmára rándulnak ki, azon híres helyre, melyről oly sok szépet s jót tanultak a történelemben s földrajzban. Negy órakor indultak a gyalog Győről fél órányira fekvő Kis-Magyarra, a bencések birtokára, a hol a rajuk várakozó oszonna elköltése után 3 szekér röpiette ki őket Pannonhalmra. Itt Kroller Miksa, a főpátságy perjele, egykori községi igazgató, a legnagyobb szeretettel fogadta kedves kis vendégeit, sőt a főpát ur ő méltósága is lement hozzájuk a vendégszobákba, elbeszélgetett velök s mindegyiket gyönyörű képpel megajándékozta. Estere kelvén az idő, a mindig emni tudó és akaró csapat ugyancsak hamar eltűntette az eléje rakott sok pogácsát, süteményt, turos csuszát s üritgette a boros poharakat. Elképzelték, mily élvezettel bámultak a sok látni valót: a főpát ur termeit, a híres pannonhalmi könyvtárt, a gyönyörű templomot, a régi klastromot, a csinos kápolnát utatla a tágas és világos kriptával, a nagy kertet, a klerikusok szobáit! Vacsora után a kövebbek külön ágyat kaptak, a többiek pedig a padlóra hevenyészett szalmaszakokon fekdtek. Hogy aztán a szélsők le-legurultak: az már privát pech. Másnap a reggeli elköltése s a még hátramaradt nézni valók megtekintése után ismét szekérre ültek s egyenesen a győri pályaházhoz hajtottak, a hol már várakozott rajjuk a számukra rendelt külön vasuti koesi. Örökro nevezetes napok rajjuk nézve. Aligha bánták meg, hogy utra keltek.

— **Tanonczmunka-kiallítás.** Mult vasárnap a del-előtti órákban az érdeklődők szép kis tárlatot szemlelhettek az elemi fiú-iskola rajztermében. Köszömlére ki voltak téve a helybeli iparos-tanonczok munkálatai, melyek közül leginkább a lakatos-tanonczok rajzai keltek feltűnést. A bíráló-bizottság örömmel konstatálta, hogy a tanonczok rajzmunkálatai az idén kiváló szorgalomról és ügyességről tanuszkodnak. Az elért sikerben a legfőbb érdem Hercz Odón ipariskolai rajztanítót illeti meg. Gratulálunk!

— **Záró-ünnepélyek.** A községi szent-Domonkos-rendű apácák intézetében f. hó 25-én tartották meg az iskolai évzáró ünnepélyt. A szépen összeállított programmfolyását intelligens közönség nézte végig.

— **Tanév vége.** Bezáródtak az iskolák kapni is, hogy csak két hónapi edes vakáció után nyiljanak ki ismét. A polgáriskola már f. hó 21-én tartotta meg ünnepélyes Te Deum-mal a finálót, mely után a bizonyítványok és az értesítők kiosztása következett. Az elemi tanintézetekben, ugy a Bencések gymnasiumában pedig f. hó 28-án ünnepélyesen fejeződött be a tanév. A Bencés-templomban prépost ur ő magysága tartotta az ünnepélyes hálaadó isteni tisztelget, melyen a növendékek és a tanító s tanári karon kívül nagyszámu hívő volt jelen. Te Deum után az elemi iskola növendékei között az értesítők s a kiváló tanulóknak a jutalmak kiosztatván, az osztályvezetők búdzót beszédet intéztek a kicsikékhöz. A Bencések gymnasiumában ugyanakkor — a régi szokáshoz híven — a rajztermében gyűltek össze a tanulók tanáraik s az érdeklődőkkel egyetemben. Az ünnepély nyitányát a gymn. énekkar által Pados Gábor dirigálása alatt előadott Hymnus eléneklése köpezte. Majd az igazgató szép beszéd kiseretében osztotta ki a jutalmakat, köszönetet mondván azoknak, kik bármi tekintetben a tanulók megjutalmazásához hozzájárultak. Az időközben előadott szavallatok után az impozáns ünnepélyt az énekkor Szózat-aa fejezte be.

— **Sörgyárepités.** A sörgyárepitéssel gyors tempóban habodnak előre, a mi annak tulajdonitható, hogy mindig több és több munkást alkalmaznak. Az igazgatóság igen alkalmasnak találván az építkezés körül használt keskeny vágányu iparvasutat, annak megvételelét határozta el. A körülbelül 12 vagonra való traverszát, 10.05 frtért számítva métermázsáját, Kirchnopf Mihály helybeli vaskereskedő fogja szállítani. Paller András ácsmester, a ki vállalkozó szellemének annyi kiváló jelét adta és jó száraz anyag szállításáról ismeretes, az ácsmunkát 10.500 frtért vállalta ol.

— **Tanítói jubileum.** Heiner János szombathelyi községi iskolai tanító mult esztendőtkön ülte meg 50 éves páratlan munkásságának jubileumát. A megye előkelőségei, tanítóság és a tanítványok nagy serege ez alkalommal nagy óváczióban részvettettek Heiner, király ő felsége pedig az arany érdemkeresztel tüntette ki.

— **Kerti mulatság.** A községi kereskedelmi körnek mai kerti mulatsága kedvezőtlen idő esetén fenyosnek ígérkezik. A katonai zenekar és Balázs Lajos cigányzenekara felváltva fog közreműködni a legkiválóbb zenedarabokkal. A katonai zenekar programja a magyar darabokon kívül a következő: 1. Nyitány a „Leichte Cavallerie“ cz. vígjátékból 2. „Bányamester“ keringő, Zeller-től. 3. „Die Walpurgisnacht“ a „Faust“ cz. operából. 4. „Wiener Café“ Polka franc. Ziherrtől. 5. „Buntes aus der Zeit“ Potpourri, Pawlik-tól. 6. „Erste Bus-ort“ Polka mazar. Fiala-tól. 7. „Magyar dalfűzér“ Fridrich-től. 8. „In's Grüne“ keringő, Kuhn-tól. 9. „Lustiges Marschpotpourri“ Koneczák-tól. 10. „Sei nicht böst“ Zillertől. 11. „Wienerleben“ Potpourri Müller-től. 12. „Lodassen“ galopp, Grossauer-től. A hangverseny delután 4 órakor kezdődik. A felülfizetéseket köszönettel, nyilvánosan fogják nyugtázni.

— **Vasutítervek.** Radó Kálmán volt főispán egész vasutíkirály lesz. Mióta a győr sopron ebsfurti vasut igazgatójává lett megválasztva, egy sorog törvvel áll elő, miket a vasutépítés terén fogaratosítani szeretno. Új helyierdekő vasutakon kívül, a Dunántúl mir meglevőket egyesíteni is akarja. Eöször a sopron-pozsonyi vonal kiépítését tervezi, aztán a kis czell-parndorf-pozsonyi t végre a sopron-köszegi-t

— **Utcai verekedést** rendezott szordú és esztörtők közötti éjjen néhány gamin a vásártéren. Lehettek tau

Soproni Ujság

(Oedenburger Zeitung)

politikai napilap.

Sopron város és Sopronmegye legelterjedtebb liberális lapja.

Előfizetési ára vidékre negyedévenként 3 frt 13 kr.

Soproni Ujság

(Oedenburger Zeitung)

a Dunántúl felő részének nemcsak legelterjedtebb, de leg-gazdagabb tartalmú napi lapja, a mely Sopronmegye határára túl is el van terjedve.

Mutatványszámokat egy héttig ingyen küldünk.

A magyarországi és a szabadelvű politikai irány hűvelre támaszkodva kérjük lapunk barátait előfizetők gyűjtésére.

Hirdetések, a melyeket a Soproni Ujság - Oedenburger Zeitung magyar és német körökben, a közönség minden rétegeiben a leg-hathatósabban terjeszt, igen előnyös áron számítanak.

Előfizetéseket és hirdetések elfogad a Soproni Ujság - Oedenburger Zeitung kiadóhivatala.

Sopron Romwalter K. és fia Sopron

könyv- és könyvnyomdai műintézet, litográfia.

„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmiedel!“
 így mondja egy régi német közmondás, a ezt jogosan alkalmazhatom az én cégemre, mivel csak egy nagy üzletnek, mint a milyen a anyám a a mely az árukat óriási mennyiségben készpénzfizetés mellett vásárolja be, lehetnek a köldésnél kevés költségei, mely körülmény mindenesetre a vevő előnyére válik.

Szép minták magánvevőknek ingyen s bermentvo.
 Gazdagon kiállított mintakönyvek szabóknak bérmentellen.

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvia és dosking a magas klerus számára. Szabályszerű kelmék és 4 kir. tisztí egyenruhák-nak, aggharzosok, tilzoltók, tornászok- és libériáknak, hiltaril- és jutékasztalokra való posztó, Loden, vízhatlan vadászkbátoknak, oly nagy választékban, aminőt 20-szoros konkurrenria sem képes felmutatni. Mosókelmék, utazóplai-dek 4-11 frtlig, és még szabokellekek (u. m. ujjhélés, gombok, tük, ezórna).

Olcsó, tisztességes, tiszta gyapjus posztóárak és nem olcsó rongyokat, melyek alig érdemesek a szabó lolójára, ajánl

Stikarofsky János

BRUNN-ben, Ausztria-Magyarország leg-nagyobb posztógyára félmillió frt értékben.

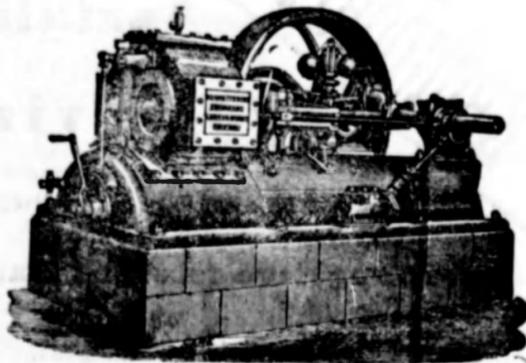
Széküldés utánvét mellett.

Figyelmeztetés: Utazók és házalók Stika-rofsky-fele áru címen akarják áruikat értékesíteni. És hogy ily elesábitások elő ne forduljanak, értesitem a t. vevő-ket, hogy offele embereknek árut nem adok el.

KOTZÓ PÁL.

gépészmérnök.

Budapest, üllői ut 18. szám alatt.



Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 lóerejű

szöges cséplőkészleteket,

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

sines gőzeséplőgépeket

hosszu szalmarázókkal, alu szelelővel a rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel.

fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafűtő

GŐZMOZGONYOKAT.

Továbbá R. Garret & Sans fölülmulhatatlan 40 % tüzelőanyag megtakarító

kompound gőzmozgonyokat

legjobbnek elismert brandtfordi ömuködő amerikai kévekkötő aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyújtóit egy vagy két le befogá-ára alkalmazható kombinált ruddal. Sor-vevő és szóróvelő gépeket és mindennemű egyéb kisbéli gazdasági gépeket.

Jutányos árak. — Kedvező feltételek.

Vidéki ügynökök kerestetnek.

50 évnel tovább elismert legjobb mosószappan!

APOLLÓ-SZAPPAN

Csak valódi a fentebbi jeggyvel. Utánzás ellen intetik.

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember által személyes továbbajánlásnak, —
RICHTER-fele TINCT. CAPSICI COMP.-I
 (Horgony-Pain-Expellent)

az utolsó 25 évben jó sikerrel használtak, — köszönheti ezen igazán biztos hatású házi-szer nagy elterjesztését és általános kedveltségét. Ki a Tinct. capsici comp.-I (Horgony-Pain-Expellent) közönséggel csúznál (tagozottsággal), keresztoson-fajassal, fej- és fogfaja-nal, csipfajdalomnál, fájdalomcsillapító bedörzsolésként alkalmazta, abból egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy azt meghűléseknel is, mint leve-zető, elhárító szerek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bi-zonyult házi-szernek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr. és 1 frt. 20 kr. üvegenként — Kapható a gyógyszer-tárakban; Budapesten **Török József** gyógy-szeresznél. — Csak a „Horgony“ védjeggyel ellátott üvegek elfogadandók.
 Richter-fele gyár Rudolstadtban, Thüringiában.

Előfizetési felhívás

A HÉT

politikai és irodalmi szemle hatodik évfolyamára.

Szerkeszti és kiadja

KISS JÓZSEF.

Főmunkatárs: KÓBOR TAMÁS.

Belső dolgozótársak: Ambrus Zoltán, Heltai Jenő, Ignotus, Kozma Andor, Tóth Béla.

Tíz választékos, gazdag tartalmu kötetben fekszik A HÉT az olvasó közönség előtt. Uj eszmékör, uj irányok, és uj írók adják meg neki a maga különleges színét és zamat-ját. Uj csapások jelölik utját az irodalomban. Nem műveltünk nagy dolgokat; de nagyot akarni is érdem. A szabad gondolatnak voltunk eddig fáklyavivői és a szabad szó lesz legmagasabb ambíciónk a jövőben. Politikában és irodalomban egyaránt.

Könnyű, tetszetős formában adunk számot a hét eseményeiről és a domináló moz-zanatokkal külön „Kronikákban foglalkozunk. Ezt a műfajt mi honosítottuk meg a ma-gyar irodalomban. Szépirodalmi közleményeink mindig választékosak. Az aktuális részt pedig csupa elsőrangú írók írják. A HÉT mögött olyan mult áll, melyre jogos önérzettel utalhatunk. Ajánljuk lapunkat továbbra is a művelt közönség szeretetébe.

Budapest, 1895. június havában.

KISS JÓZSEF.

Előfizetés: Egész évre 10 frt. Félévre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámok ingyen.

A HÉT kiadóhivatala Budapest VII., Erzsébet-körut 6. szám.

Zacherlin



hatása bámulatos! Öl, — mint semmi más

szer, — mindenféle fertőt, és ezért az egész világon az ő nemében páratlannak bizonyult és kerestetik. Ismertető jelei: 1. a lepecsételt üveg. 2. a „Zacherl“ név.

Köszegen	Jánosa Gyula urnál.	Köszegen	Wainbocker Ede urnál.	Csepreg	Simonyi Ernő urnál
„	Pollák Sándor	O-Schlaining	Mayer Henrik	Pinkafeld	Ströbl Károly
„	Unger József	Csepreg	Kohn Sándor	Schlaining	Roviss Dávid
„	Grastyán József				